

Juny del 2020

Moltes vegades sentim que l'Església no és allò que Jesús havia volgut fundar, fins i tot que és molt lluny del seu projecte. Ens proposem de reflexionar sobre el sentit que Jesús dóna a la vida nova dels batejats: ens fa fills de Déu i poble seu, Església que Ell presideix i que vivifica amb el do de l'Esperit Sant. Perquè Ell hi és, perquè el sabem viu, ressuscitat, perquè ens fa do cada dia del seu amor, estimem la seva Església, que som tots nosaltres, aplegats per Ell, cridats per Ell com a membres del seu cos.

Abans de començar

Fem lectura de Mc 3,13-19. En aquells 12 deixebles escollits hi ha una voluntat molt clara de Jesús de formar un nou poble, reunificat, amb gent molt variada (un publicà amb un zelota, ...): un republicà al costat d'un de Vox compartint la mateixa taula... és imaginable? Recordem Is 11, 1-10. Amb Jesús això es farà possible. Amb Jesús es fa *evident* que el Regne de Déu és a prop. Ell mateix ho diu en la seva predicació i ho mostra amb les seves obres (Lc 7,22 i 11,20). Si en primer lloc s'adreça al poble d'Israel, el poble escollit per Ell, on s'ha encarnat, de seguida, les seves paraules trobaran un ressò que no coneix fronteres i abasta la humanitat sencera (Mt 8,5-11) i sobretot les paraules del Sant Sopar: la nova Aliança, la sang vessada "per molts" (Mc 14,24).

Recomanació bibliogràfica

Us recomanem molt la lectura del llibre de Gerhard Lohfink, *La Iglesia que Jesús quería*. Desclée Brouwer, Bilbao (1986). [Es troba en pdf per internet]

L'Església que Jesús volia

El poble de Déu

A l'Antic Testament, Déu escull un poble concret per convertir-lo en signe de salvació (Is 2,1-4). Per a Jesús, el Sermó de la muntanya és central en el **com** de l'actuar. Vol que els seus deixebles visquin en comunitat, amb tres eixos fonamentals: **el servei de Jesús** (Jn 13, 1-20: rentament de peus); **l'amor sense límits** (Jn 15,12: donar la vida pels amics) i **complir el testament de Jesús** (estimeu-vos **tal com** jo us he estimat, Jn 13,1).

La vida nova en el Crist

Qui forma la nova família de Jesús? "Qui fa la voluntat de Déu, aquest és el meu germà, la meua germana i la meua mare". Una única família on hi ha només un Pare, el del cel: Mt 23, 8-12. Una família en contra d'estructures de dominació: Mc 10, 42-45 i amb una clara renúncia a la violència ("pareu l'altra galta", ...), sinó **estructures fraternals i de servei**, que posen el bé de l'ésser humà per sobre de tot.

Jesús *edifica* constantment *comunitat*. No hi ha límits de classe. Vol un poble com una *societat reconciliada*, per això es dirigeix a homes i dones, rics i a pobres, a instruits i a analfabets, a camperols i gent de ciutat, a sans i a malalts, a justos i a pecadors.

La paraula central és **comunió**. Una família que *contrasta* amb el món: Col 3,8-14.

Una societat de contrast

L'Església està cridada a ser:

- Un poble entre els pobles en què el centre són els més petits i que vol ser signe de pacificació.
- Gratuïtat ("De franc heu rebut, doneu de franc") i esperit d'oració (la pregària ha de ser el moll de l'os que vertebrava la comunitat: el Pàrenostre, l'eucaristia)
- Una religió de sanació del mal que esclavitzava, el pecat, amb la força del do de l'Esperit Sant.
- Una fraternitat cristiana en què tots els germans tenen cura els uns dels altres i visibilitzen el Regne de Déu ("Mireu com s'estimen!").
- Nació de Déu: presta servei en la caritat sense afany de poder. Insubordinació sense violència (Is 2,4: "forjaren falçs de les seves llances").
- Espai de la gràcia (reconciliació) fruit de la creu de Crist. *El lloc* on irromp el miracle del Regne de Déu.

Diàleg i pregària

Visc a fons la meua crida a ser Església? Hi sé veure el misteri del Regne de Déu que hi irromp i s'irradia en el món? L'estimo? Em deixo portar pels corrents "del món"? Em reconec en la icona central d'aquest full? M'hi sento abraçat / cridat?

Pregària: Ef 2, 11-22 i Pàrenostre.